

Ανεκτίμητος θησαυρός οι μέλισσες

Η δραματική μείωση των πληθυσμών τους σε πολλές χώρες οδήγησε στην ανάγκη για διατήρηση και προστασία τους

Του Ιάσονα Ιάσονος

Στη μητέρα φύση υπάρχουν καταγεγραμμένες σχεδόν 20.000 είδη μελισσών, χωρισμένες σε επτά οικογένειες. Εικάζεται ότι ο αριθμός τους είναι μεγαλύτερος λόγω του ότι πολλά είδη μελισσών δεν έχουν ακόμη καταγραφεί από τους επιστήμονες.

Ανάμεσα σε όλα αυτά τα είδη είναι και η *Apis Mellifera* γνωστή σε όλους τη κοινή μας μέλισσα. Ένα στα τρία είδη τροφίμων που καταναλώνουμε καθημερινάς επικονιάστηκε από μελισσές. Η ίδια επικονίαση από έντομα ανέρχεται σε 210 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως παγκόσμια, ενώ στην Κύπρο υπολογίζεται στα 60 εκατομμύρια ευρώ.

Πρωτοποριακή δράση από ομάδα ερευνητών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου και άλλων φορέων στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Έργου COST SUPER-B

Η κοινή μέλισσα, *Apis mellifera*, αποτελεί τον κυριότερο επικονιαστή καλλιεργειών σε όλο τον πλανήτη. Όμως, η δραματική μείωση των πληθυσμών της σε πολλές χώρες στον κόσμο τα τελευταία έτη, οδήγησε στην ανάγκη για διατήρηση και προστασία των μοναχικών ειδών μελισσών.

Οι μοναχικές μελισσές δεν ζουν οργανωμένες σε κοινωνία-κυψέλη όπως η κοινή μέλισσα. Φτιάχνουν τις φωλιές τους σε στοές στο έδαφος, σε οπές σε κομέμανα κλαδιά και κορμούς δένδρων, σε καλάμια και άλλες προστατευμένες θέσεις. Ποικίλουν σε μέγεθος από 0,25 μέχρι 2 εκατοστόμετρα και φέρουν εντυπωσιακά χρώματα που περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων κόκκινο, κίτρινο και μωβ. Επισκέπτονται τόσο αυτοφυή όσο και καλλιεργούμενα φυτά και δένδρα για τη συλλογή νέκταρος και γύρης που χρησιμοποιούν για τροφή και για να ταΐσουν τα μικρά τους. Κατά τις επισκέψεις τους μεταφέρουν γύρη από το ένα λουλούδι στο άλλο, επικονιάζοντας με αυτό τον τρόπο τα άνθη. Πολλά είδη μοναχικών μελισσών είναι αποτελεσματικάτοι επικονιαστές. Για παράδειγμα, η μέλισσα κτίστρης (ονομάζεται έτοι επειδή κτίζει τη φωλιά της χρησιμοποιώντας πηγή) είναι 60 φορές πιο αποδοτική στην επικονίαση των μηλιών από την κοινή μέλισσα.

Οι μοναχικές μελισσές της Κύπρου μελετήθηκαν εκτε-

ταμένα κατά την περίοδο 1916-1957 από τον παγκοσμίου φήμης λεμεσιανό Εντομολόγο Γεώργιο Μαυρομούστακη. Ο αειμνήστος Μαυρομούστακης έφερε εξορμώσεις κυρίων σε περιοχές στη Λεμεσό και εντόπισε γύρω στα 240 είδη μοναχικών μελισσών. Όλες οι μελισσές που μάρεψε περιλαμβάνονται σε Εντομολογική Συλλογή η οποία απαριθμεί περισσότερα από 11.000 έντομα και βρίσκεται στο Τμήμα Γεωργίας στη Λευκωσία.

Ακολουθώντας τα βήματα του Γ. Μαυρομούστακη, Επιστήμονες της Ομάδας Αειφορικής Γεωργίας του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου εργάζονται σε διατήρηση και προστασία των μοναχικών ειδών μελισσών.

Οι εργασίες αυτές μελέτης των μοναχικών μελισσών του νησιού μας γίνονται στο πλαίσιο έργων χρηματοδοτούμενων από την Ευρω-

παϊκή Ένωση, και τον προϋπολογισμό του ΤΕΠΑΚ. Συντονιστής της προσπάθειας είναι ο επίκουρος Καθηγητής του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου Δρ. Μενέλαος Σταυρινίδης με τη συμμετοχή της διδακτορικής φοιτήτριας της ομάδας Αειφορικής Γεωργίας του ΤΕΠΑΚ Άντρης Βαρνάβας. Η μελέτη εστιάζεται στη διερεύνηση των επιπτώσεων των κλιματικών αλλαγών και της οικοτοπικής ανάπτυξης στη μοναχικές μελισσές σε περιοχές της χερσαίου ήπιας του Ακρωτηρίου στη Λεμεσό. Επιπρόσθετα, μελετάται η συνεισφορά των μοναχικών μελισσών στην επικονίαση των χαρουπιών, αλλά και τη σημασία των ανθεμών της χαρουπιάς ως πηγή τροφής για μοναχικές μελισσές.

Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά στον «Φ» ο καθηγητής του ΤΕΠΑΚ Δρ. Μενέλαος Σταυρινίδης η συγκεκριμένη έρευνα έχεινησε στο

340 ΕΙΔΗ ΜΟΝΑΧΙΚΩΝ ΜΕΛΙΣΣΩΝ

Το νησί μας, σύμφωνα με προκαταρκτικά αποτελέσματα της μελέτης όπως επεσήμασε η διδακτορική φοιτήτρια της ομάδας Αειφορικής Γεωργίας του ΤΕΠΑΚ Άντρη Βαρνάβα, φιλοξενεί σήμερα γύρω στα 340 είδη μοναχικών μελισσών, με τα 22 από αυτά να είναι ενδημικά. Ένα σημαντικό βήμα που έγινε στο πλαίσιο της έρευνας ήταν η δημιουργία της βάσης δεδομένων www.wildbeesofcyprus.org. Στη βάση μεταφέρθηκαν όλες οι πληροφορίες από τις δημοσιεύσεις του Γ. Μαυρομούστακη σε μορφή εύκολη για μελέτη από όλους όσους ασχολούνται με τις μελισσές στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Επιπρόσθετα, μέρος των αποτελεσμάτων δημοσιεύθηκαν στο βιβλίο «An Introduction to the Wildlife of Cyprus», το οποίο εκδόθηκε από το Κυπριακό Ίδρυμα Προστασίας του Περιβάλλοντος «Terra Cypria» το 2016, με επιμελητές έκδοσης τους David Sparrow και Eddie John.

«Ξενοδοχεία Μελισσών» για φωλεοποίηση των μελισσών

Η διατήρηση της βιοποικιλότητας των μελισσών ανέφερε η διδακτορική φοιτήτρια της ομάδας Αειφορικής Γεωργίας του ΤΕΠΑΚ Άντρη Βαρνάβα, ξεκινά πρώτα από την ενημέρωση του κοινού και των γεωργών για τη σημασία των ειδών αυτών για την παραγωγή τροφίμων και την προστασία του περιβάλλοντος. Στο εξωτερικό, αλλά και σε κάποια σημεία στην Κύπρο (π.χ. Περιβαλλοντικό Κέντρο Ακρωτηρίου) δημιουργήθηκαν τα λεγόμενα «Ξενοδοχεία Μελισσών - Bee Hotels», τα οποία προσφέρουν χώρους φωλεοποίησης στις μελισσές. Τα «Ξενοδοχεία Μελισσών» κατασκευάζονται με μεγάλη ευκολία καθώς τα υλικά δεν είναι άλλα από ξύλα, κλαδιά και καλάμια, τα οποία πρέπει να είναι ακατέργαστα, χωρίς χημικές

συστάσεις οι οποίες απωθούν τις μελισσές. Αφού δημιουργήσουμε οπές διαφόρων διαμέτρων στα υλικά αυτά, τα συνδέουμε σε οπήτακι και τα τοποθετούμε σε σημεία με ηλιοράνεια και περίπου ένα μέτρο πάνω από την επιφάνεια του εδάφους. Οι μελισσές γεννούν τα αβγά τους μέσω στις οπές και αφού αφήσουν τροφή για τα μικρά τους σφραγίζουν την εισόδου. Λίγες εβδομάδες μετά, εμφανίζεται η νέα γενιά. Τα ξενοδοχεία μελισσών μπορούν να τοποθετηθούν και σε αυλές σχολείων προκειμένου να εξοικειωθούν οι μαθητές με τις μελισσές και να ενημερωθούν για τον σημαντικό τους ρόλο.

Ένα επιπρόσθετο μέτρο διατήρησης των μοναχικών μελισσών όπως τόνισε είναι η φύ-

τευση φρακτών περιμετρικά των καλλιεργειών ή ακόμα και στις αυλές των σπιτιών. Είδη φυτών που προσελκύουν τις μελισσές είναι για παράδειγμα η θυμάρι, η λεβάνθη, η ήλιανθος και το άλιον. Όσον αφορά τις καλλιέργειες, πρέπει να γίνεται οπωριγή της καλλιέργειας ενός και μόνο είδους φυτού γιατί στερεί από τις μελισσές την εξεύρεση εναλογικών πηγών νέκταρος και γύρης. Η σωστή χρήση των φυτοπροστατευτικών ουσιών τόσο στις γεωργικές καλλιέργειες όσο και σε αυλές οικιών είναι ένας πολύ σημαντικός παράγοντας για την προστασία των μελισσών. Με τα σωστά μέτρα διατήρησης έξασφαλίζεται η προστασία των σημαντικών αυτών επικονιαστών και ταυτόχρονα η αδιάλειπτη επικονίαση των καλλιεργειών.

